

אִמְאֵי שְׁקִיל דָּא בְּדָא למה שבת [רי"ט] ור"ח שקולים ודומים זה לזה. **אַלְא כְּלָא בְּחַד דְּרִנָּא סְלִיקוּ, דָּא אֶזְרִינֵי בְּדָא** אלא שבת ור"ח עולים

אור הרשב"י

ועתה תזדרו ותציל את נפשך רוץ אל הצדיק ובקש ממנו שיסלח לך פן יהיה מאוחר, בלית ברה ובבושת פנים ניגש הבחור לביתו של הצדיק שם התנצל על מעשיו הרעים כשראה הצדיק שהבחור מתחרט על מעשיו מיד האיר לו פנים והכניסו אל הבית הושיבו על ידו והחל להסביר לו בנועם את מעלת קדושת השבת, ולבסוף טרם נפרד ממנו הוסיף הצדיק ואמר: "דע לך בני חביבי אם תשמור את השבת כראוי תזכה שהשבת תשמור עליך מכל רע ובזכותה תתברך בכל טוב, כי השבת היא מקור הברכה ומכאן והילך תדע לך שהאופנוע שלך לא יפעל יותר בשבת" והנה בצאת השבת ניגש הבחור אל האופנוע וניסה להתניעו וראה איזה פלא האופנוע פעל כראוי כאילו לא קרה לו דבר ואכן כדברי הצדיק כן היה מאותו שבוע ואילך האופנוע היה פועל בכל ששת ימי החול אולם כמה דקות לפני כניסת השבת היה המנוע מתכבה מאליו ורק במוצאי השבת היה שב לפעול, כשראה הבחור את הנס הזה מידי שבוע בשבוע קיבל על עצמו לשוב בתשובה אמיתית ושלמה, ומאותו יום ואילך שמר את השבת כראוי, תלמיד חכם הוא בבחינת שבת שהיא מקור הברכה ובכך שנכבד את השבת ואת החכמים לומדי התורה נזכה להתעלות ונתקרב בעצמינו לאבינו שבשמים כי בכך נזכה לעשות נחת רוח לבורא יתברך!

[רי"ט] ובענין קדושת השבת היה מעשה: שבאחת השבתות לאחר תפילת שחרית, יצא מבית הכנסת הצדיק המקובל רבי מרדכי שרעבי זצ"ל אל ביתו כאשר תלמידיו צועדים עימו ללוותו אל ביתו ביאה לכבודה של תורה, כמובן שבמהלך הדרך היה הצדיק משתעשע עימם בדברי תורה, כולו היה לבוש בכנדי לבן ומראה פניו כמלאך ה', והנה תוך כדי צעידתם הגיח לעברם מאחת הסמטאות צעיר רכוב על אופנוע, וכאשר ראה את ההבורה השרויה בקדושת השבת נכנסו אל ליבו רוח שטות ויצה"ר ובמקום שיפסיק את חילול השבת או לפחות להסתלק מהמקום החל הצעיר להרעיש בכונה תחילה עם האופנוע, התלמידים שליוו את הצדיק פנו אליו: הלא היום שבת קודש ומדוע אינך חס על כבודה של השבת? אך אותו צעיר לא התייחס לתוכחתם והמשיך בשלו, ראה הצדיק את עקשנותו ואמר לתלמידיו: הניחו לו הוא אינו אשם ולכן מעתה ואילך האופנוע הזה יפסיק לחלל את השבת, אך יצאו הדברים מפי הצדיק והאופנוע שבק חיים והפסיק לפעול, אותו פוּחוּ ניסה להפעיל את האופנוע שוב ושוב אך מרחתו היתה לשוא המנוע דמם לחלוטין, תלמידי הצדיק נדו לו בראשם ואמרו לו דבר לא יעזור לך פגעת בכבוד השבת ובכבודו של הצדיק ועל כן נענשת מהשמים שהאופנוע שלך שבק חיים

במדרגה אחת כי שבת הוא סוד ז"א ור"ח הוא סוד המלכות וזה מתייחד בזה כי בשניהם יש ייחוד זו"ן. וְחֲדָוּתָא דְדָא בְדָא לָא אֲשַׁתְּכַח, אֶלָּא כֹד אֲתַגְלִי עֵתִיקָא קְדִישָׁא, וּכְדִין חֲדָוּתָא דְכֻלָּא וּשְׂמַחַת ייחודם זה בזה אינה נמצאת אלא רק כאשר מתגלה עליהם אור הכתר הנקרא עתיקא קדישא הנכללים בו ג"ר ואז הוא השמחה של כולם כי הארת הכתר היורד אל ז"א הוא משפיע גם למלכות (רמ"ק). וְתַנִּינָן, כְּתִיב וּלְמַדְנוּ שְׂכָתוּב בְּפִסּוּק (תהלים צב) מְזֻמּוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁפִירוּשׁוֹ, לְיוֹם הַשַּׁבָּת מִפֶּשׁ דְּהֵינּוּ. שְׁבַחָא דְקָא מְשַׁבַּח קְדִישָׁא בְרִידָא הוּא. כְּדִין חֲדָוּתָא אֲשַׁתְּכַח שֶׁהַשַּׁבַּח הוּא לְקַב"ה שְׁהוּא ז"א כְּשֶׁהוּא מְאִיר בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְהוּא הַשַּׁבַּח שֶׁמְשַׁבַּח הַקַּב"ה שְׁהוּא ז"א אֵת הַמַּלְכוּת שְׁאֵז נִשְׁפַּעַת לְזוּ"ן הַשְּׂמַחָה מִצַּד הַבֵּינָה (רמ"ק), וְנִשְׁמָתָא אֲתוֹסְפָת. דְּהָא עֵתִיקָא אֲתַגְלִי וְזוּוּנָא יוֹדְמָן וּמַהֲבִינָה מִתּוֹסַפַּת נִשְׁמָה יִתִּירָה לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל וְהוּא מִכַּח הָאֵרַת הַכֶּתֶר הַמִּתְגַּלָּה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁאֵז הוּא הַזְּמַן שֶׁל ייחוד זו"ן הגדולים שבאצילות ולא כביום חול שהוא ביצירה (רמ"ק).

אֹנְיָ הֵכִי בְּחֲדָתוֹתַי סִיְהֵרָא וְכך הוּא בְּחִידוּשׁ הַלְּבָנָה בְּר"ח שִׁישׁ בּוֹ אֵהֲרָה מִהַכֶּתֶר כְּמוֹ בַשַּׁבָּת (אור החמה בשם מהרר"ו), דְּהָא נְהִיר לָהּ שְׁמָשׁא בְּחֲדָוּתָא דְנְהִירוֹ דְעֵתִיקָא לְעֵילָא כִּי מְאִיר לְמַלְכוּת הַשֶּׁמֶשׁ שְׁהוּא ז"א בְּכַח שְׂמַחַת הַבֵּינָה הַמְאִירָה מֵהָאֵרַת הַכֶּתֶר הָעֵלְיוֹן (רמ"ק). בְּגִינֵי כֹךְ הָאֵי קְרַבְנָא הוּא לְעֵילָא וּמִשּׁוֹם כֹּךְ זֶה קְרַבֵּן ר"ח הוּא לְמַעֲלָה בְּבִינָה בְּכַדִּי שִׁיתְמַתֵּק הַדִּין בְּשׁוֹרְשׁוֹ וְאֵז יִתְמַתֵּק גַּם הַגְּבוּרָה דו"א, בְּגִין דִּיתְבַּסֵּם כֻּלָּא, וַיִּשְׁתַּבַּח חֲדָוּתָא בְּעֵלְמָא, וְעַל דָּא הֲבִיאוּ עָלַי כַּפְרָה, הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

דִּיִּיקָא מְלָה בכדי שיתמתקו כל הדינים וימצא השמחה בעולם ולכן ציוה הקב"ה שהוא ז"א הביאו "עלי" כפרה ותדייק את תיבת "עלי" שפירושה שיתמתקו הדינים בשורשם בבינה שהיא על ולמעלה מז"א.

תָּאנָא, כְּתִיב ולמדנו שכתוב בקרבן מוסף של שבת (במדבר כח) **עוֹלֹת**
שֶׁבֶת בְּשֶׁבֶתוֹ עַל עוֹלֹת הַתְּמִיד דהיינו שז"א הנקרא
 שבת הוא מעל המלכות הנקראת תמיד, **דְּבַעֵי לְכוּנָא לְפָא לְעִילָא**
לְעִילָא, יִתִּיר מְשַׁאר יוֹמִין להורות שבשבת צריך לכוון את ליבו שהמלכות
 עולה למעלה למעלה במקום הכתר יותר משאר הימים שהיא עולה ע"י קרבן התמיד רק
 לז"א (אור החמה בשם מהרח"ו). **וְעַל דָּא עַל עוֹלֹת הַתְּמִיד דִּיִּיקָא**
 ולכן מדיוק שכתוב בקרבן מוסף של שבת עולת התמיד כי הקרבן של שבת הוא עולה למקום
 גבוה יותר מאשר עולת התמיד של חול, וזהו הראיה שתיבת "על" פירושה עלייה יותר
 גבוהה (אור החמה בשם מהרח"ו). **תְּנִיָא, כְּתִיב בְּחֻנָּה** ולמדנו שכתוב אצל
 חנה (שמואל א א) **וַתִּתְּפַלֵּל עַל יְהוָה דְּהֵיִינוּ, עַל דִּיִּיקָא** שבדוקא כתוב
 על כי הוא למעלה מהז"א הנקרא הוי"ה, **בְּגִין דְּבְנִין בְּמִזְלָא קְדִישָׁא**
תְּלִיין, כְּמָה דְּאוּקִימָנָא משום שהבנים תלויים במזל [וכן] הקדוש שבדיקנא
 דא"א שהוא למעלה מז"א וחנה התפללה שינתן לה בנים מהמזל העליון של א"א. **וְלִית**
לְךָ מְלָה בְּאוֹרֵייתָא, אוּ אַת זְעִירָא בְּאוֹרֵייתָא. דְּלָא

אור הרשב"י

[וכן] כדאיתא במועד קטן דף כח עמוד א' אמר מילתא, אלא במזל תליא מילתא.
 רבא: חיי, בני ומוזוני, לא בזכותא תליא

הלימוד היומי

רְמִיזָא בְּחֻמְתָּא עֲלָאָה ואין לך מילה בתורה או אפילו רק אות קטנה שבתורה שהיא לא רומזת על החכמה העליונה, **וְתִלְיִין מְנִיחָה תְּלִי תְּלִין רְזִין וְחֻמְתָּא עֲלָאָה** ותלויים ומשתלשלים ממנה תלי תלים של הסודות של החכמה העליונה, **הִנָּהּ הוּא דְכְּתִיב** וזהו מש"כ בפסוק, (שיר השירים ה) **קוֹוְצוֹתָיו תִּלְתְּלִים** דהיינו שמכל קוץ וקוץ שבתורה יוצאים תלי תלים של הלכות, **וְהָא אֲתָמֹר** וכמו שלמדנו [וכא] ולכן ודאי תיבת "על" הוא בא לרמוז על הסוד שאמרנו.

רְבִי יוֹסִי אֲשַׁכְּחִיה לְרַבִּי אַבָּא, דְּהָוָה יְתִיב וְקָאֲרִי, הָאִי קָאָר דְּכְּתִיב רבי יוסי מצא את רבי אבא שהיה יושב וקורא את הפסוק את הפסוק, (תהלים נה) **הַשֶּׁלֶךְ עַל יְהוָה יִהְיֶה וְהַבְּרָךְ** והטעים רבי אבא את תיבת על, **עַל דְּיִקָּא** להורות שבדוקא כתוב על, **דְּהָא מְזוֹנִי בְּמִזְלָא תְּלִיִין** כי המזונות תלויים במזל העליון שהוא הכתר שהוא מעל ז"א הנקרא הו"ה ומשם נמשך שפע המזון ולכן צריך לשים את מבטחו במזל של הכתר שהוא הדיקנא שלו ששם נמשך שפע המזון (אור החמה בשם מהרח"ו). **רְבִי יְהוֹדָה הָוָה קָאֲרִי** רבי יהודה היה קורא את מש"כ, (תהלים לב) **עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חָסִיד אֱלֹהֶיךָ לְעַתְּ מְצֵא** ורבי יהודה הטעים בקריאתו את תיבת "על". **עַל זֹאת וְדָאִי** כי ודאי כתוב על זאת דהיינו שז"א נמצא מעל המלכות הנקראת זאת ואליו צריך להתפלל כל חסיד.

אור הרשב"י

[וכא] כדאיתא בעירובין דף כא עמוד ב' עוקבא: מלמד שיש לדרוש על כל קוץ וקוץ קווצותיו תלתלים. אמר רב חסדא אמר מר תילי תילים של הלכות.

הלימוד היומי